

РЕШЕНИЕ

№ 8106

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 19.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **8317** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.124 от Закона за държавния служител /ЗДСл/ и във връзка с чл.108 и чл.89 и сл. от ЗДСл.

Образувано по жалба на Н. Б. Ф. от [населено място] срещу Заповед №03-424 от 09.08.2013г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /Д./, с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение”, както и срещу заповед №03-17 от 09.08.2013г., с която на лицето на основание наложеното дисциплинарно наказание – е прекратено по чл.107, ал.1 т.3 от ЗДСл. служебното правоотношение /уточнение в с.з. на 08.10.2013г./.

По изложените доводи в жалбата за допуснати съществени процесуални нарушения, както и за оспорване на описаните дисциплинарни нарушения по същество –се моли заповедта да се отмени. Жалбоподателката лично и заедно с адв.С. поддържа жалбата. Ответната страна, представлявана от юрк.П. - оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от същия, в срок е, поради което следва да се разгледа по изложените в същата доводи.

На първо място не са спорни следните обстоятелства: Н. Ф. работи като главен експерт в Интеграционен център /ИЦ/ на Д. при МС до прекратяване на служебното ѝ правоотношение.

По силата на заповед 03-182 от 25.03.2013г. е назначена комисия за извършване на

комплексна проверка в ИЦ за дейността му от началото на 2012г. до датата на заповедта. За Ф. комисията с председател ръководителя на инспектората К. Д. – е изготвила доклад вх.№01-3751 от 22.03.2013г., с който е констатирала няколко групи нарушения, които изцяло са възприети от ДС и от ответника, не са кредитирани обясненията на лицето, поради което ѝ е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение”.

Съдът споделя съображението за допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в общо описание на дисциплинарните нарушения вкл., когато е направен опит да се конкретизират досежно отделните бежанци –липсва конкретна дата. Дисциплинарното нарушение, за което се ангажира отговорността следва винаги да е конкретно- да се посочи на коя дата какво точно е направила или не в нарушение или неизпълнение на служебните си задължения Ф.. Изискването е изпълнено само относно работното време, но за същото съдът по същество –не споделя, че може да бъде наложено най-тежкото наказание, като съображения за това ще бъдат впоследствие изложени. Следва да се маркира, че точното описание на деянието –позволява на лицето да организира защитата си, както и от посочената дата на извършването му текат сроковете за образуване на дисциплинарно производство и за налагане на дисциплинарно наказание /чл.94 от ЗДСл./, отделно от това – при последващо подобно поведение на служителя- описанието на деянието позволява да се направи преценка дали вече за същото не е било наложено наказание, доколкото за едно нарушение може да има само едно наказание.

В тази връзка съдът съобразява, че не е спорно, че със заповед на л.18 /приложение/ №03-202 от 03.10.2012г. на Ф. е било наложено предходно дисциплинарно наказание „порицание” за няколко групи нарушения: за неспазване на работното време, установено от разпечатки; за неспазване на чл.14, ал.1 от Кодекса за поведението на служителите в държавната администрация -не спазва принципите за етичност да работи като член на екип, да уважава колегите си и т.н., както и неспазване на задължението и изискванията по длъжностната характеристика да осъществява контрол на преподавателите по професионално обучение; конкретно има и за неизпълнение в срок на възложени ѝ от директора задачи във връзка с докладна записка 01-3437 от 03.07-2012г..

Отделно -видно от данни по преписката със заповед №02-22 от 28.02.2011г. за 6 месеца Ф. е била и директора на ИЦ, въпреки описаните ѝ качества и пропуски.

Относно посочените в процесната заповед нарушения, както беше отразено - първата група нарушения по т.І е за неспазено работно време за проверените 26 дни за периода от 02.01.2013г. до 01.04.2013г.. В този аспект е визирано, че лицето е влизало вместо в 8,30 по-късно - в 8,31ч., 8,32ч., 8,33ч., като съответно е напускало сградата вместо в 17.00 по-рано: в 16 и 52, 53, 54, 55, 56, 57 или 58 минути, като има и излизане в 16,02ч.. Отразено е в заповедта на ответника, че в обясненията си лицето е посочило, че е ходило на физиотерапия, но същите не са кредитирани, защото е липсвал документ.

Съдът по същество не споделя доводите на ответника. Видно от показанията на прекия ръководител на Ф.- св.П., преценени с оглед това, че и той е бил уволнен, Ф. е предупредила, че ходи на физиотерапия и може да закъснение или по-рано да си тръгне. Съдът определя посочените закъснения като незначителни вкл. и по данни на свидетеля, че е възможно и самата система да не отразява точен час. В действителност – свидетелят не е експерт, няма и възложена подобна задача, но с оглед това, че

същият е влизал и излизал ежедневно и споделя свои възприятия, че се е случвало да има разминаване с 1-2 минути –се кредитират показанията му вкл. и поради причина, че същият е атестирал Ф. като пряк неин ръководител с не най-високата оценка и въпреки всичко споделя, че е отговорен служител вкл. при излизанията си по-рано се е записвала в специална тетрадка. Единственото значимо излизане по-рано е това в 16.02ч. на 29.03.2013г., но както беше посочено, се възприема тезата на жалбоподателката, че ѝ се наложило по здравословни причини. За това показанията дава и свидетелят, като не е необходимо да се установява само и единствено с писмен документ. Останалите закъснения –се приемат като незначителни от гледна точка на това, че същите не могат да се отразят на изпълнението на служебните задължения на лицето. Едната или двете минути могат да бъдат компенсирани с по-късното оставане или ползване на обедната почивка. За да се прецени цялата обстановка обективно - е следвало да се направи разпечатка за влизането и излизането на лицето през целия период, който е взет за проверка, а не само на отделни факти.

Втората група нарушения в заповедта са констатации за неизпълнение на преки задължения по планирането и организирането на професионално обучение на търсещи закрила чужденци, изразили се в допускане до изпит и издаване на удостоверение без да е изпълнен хорариумът –т.1.1.1 например не е покрит хорариумът за Г. Х., за която са отразени в картонa 198 часа, докато е присъствал 195 часа в курса по фризьорство; за А. Х. 180 часа; С. А. –едновременно е посочено, че присъства на курса по шивачество и български език на сутрешните занятия- не се сочи обаче кога. Също за Ф. Ш. се сочи, че „не е регламентирано при включването в НПИБ положените часове като чужденец да се приспадат до покриване на хорариума”. За описаните случаи Ф. е дала обяснения, че няма изискване за брой часове на професионалното обучение и за издаването на удостоверение. Ответникът не е възприел обяснението като е посочил, че съгласно чл.3, ал.2 от Наредба №9 от 05.02.2010г. –учените планове се разработват за фризьорство с обучаващата институция, която е Д..

СЪДЪТ не споделя изложеното, защото посочената разпоредба не може сама по себе си да бъде нарушена- Не се визира конкретен план, разработен съвместно с Д., колко часа за посещение изисква да има, за да може да се прецени –императивно или не е това изискване. Отделно за С. А.- не се сочи на коя дата е отразено, че едновременно е посещавал два курса- по шивачество и по български език. Няма опит да се дефинират описаните и други нарушения на коя дата са извършени от страна на жалбоподателката и какво е изпълнителното деяние. С оглед изложеното и за тази група се констатира съществени процесуални нарушения във връзка с описанието, което влече незаконосъобразност на заповедта.

Третата група нарушения посочени в заповедта /1,2/, е за това, че Ф. е изготвяла присъствени форми и списъци за стипендии и други допустими плащания на бежанците, като за Г. Х. е посочено, че в картонa ѝ има 198 часа, а по присъствени форми 195 часа. СЪДЪТ констатира, че не се сочи последните часове от кога са или кога има посещение без да е отразено или съответно кога или след коя дата има вписване. Например следваше описанието да съдържа следната констатация „за Х. е отразено от Ф. в картонa, че има един час на определена дата, а по присъствена форма –същият липсва”. Също за М. С. е посочено в заповедта, че е включен в списъците за изплащане на стипендии за месец март, но не се сочи с какъв акт на Ф. и от кога е станало това, както и пише, че са му платени 76лв. без да има лична карта, която е

издадена м.05. Сочи се, че тези факти противоречат на докладни от 01.03 и 10.05.2013г., в които пише, че няма лична карта. СЪДЪТ приема, че и за това лице също не е ясно какво точно е нарушението. Това, че няма лична карта не е нарушение, а дали е такова това, че Ф. лично му е изплатил стипендия без такава или това, че на определена дата е бил включен, а не е трябвало от Ф. в списъка за стипендии –не става ясно от описанието в тази точка. /заб.по нататък в другите точки се установява, че нарушението е за изготвения списък за м.03.2013г., но за посоченото нарушение –не може да се наложи наказание, видно от чл.94, ал.1 от ЗДСл, доколкото не са спазени визираните срокове/. Конкретно за процедурата по отразяване на подписите се кредитират показанията на св.П., тъй като няма разписани и представени от ответника правила за това. Видно от показанията на свидетеля- ежедневно служител проверява присъствието на чужденците на курса, като има дневници за присъствие, където лицата се подписват. Ако чужденецът липсва повече от три пъти- следва да се предложи за изключване от курса. В дневника трябва да се отрази задължително дали лицето присъства или не. Не може нищо да не се отрази, като прекият ръководител също прави проверка на записванията в книгата и пропуски в тази връзка П. за работата на Ф. не е констатирал. Следователно- СЪДЪТ приема, че може Ф. да е извършила нарушение като на конкретна дата не е отразила присъствие или отсъствие –но няма данни, за се прецени дали това е така, както и няма докладна от този период за констатирани нарушения на прекия ръководител по отношение на записванията, тъй като се установява, че и той е извършвал проверки.

На следващо място /1,3/ е посочено, че по длъжностна характеристика Ф. трябва да участва в разработването на тестове за установяване входно-изходното равнище на лицата, като е посочено, че такива тестове няма. Има междинни тестове, но не и входно изходни. СЪДЪТ намира също, че за посочената група няма индивидуализация на нарушенията, доколкото не се сочи за кои лица и от кои дати няма подобни тестове. Направените констатации не могат да бъдат описание на дисциплинарни нарушения, а препоръки за подобряване работата на служителя или основания за даването на определена атестационна оценка.

По т.1,4 е посочено, че Ф. е нарушила задълженията си във връзка с активното взаимодействие с БТ, като същата е издала служебни бележки и е насочила бежанци за включване в обучителни курсове на БТ. Визира се електронна таблица с 39 лица, като само за 6 от тях са издадени бележки. Не се сочи от коя дата и за кои конкретно лица не са издадени бележки, няма данни по силата на коя норма лицето е било длъжно да им издаде такива директно или е следвало да има тяхно искане, поради което отново СЪДЪТ приема, че нарушенията са описани общо.

По т.1,5 се сочи, че при три отсъствия трябва обучаващите се лица да се изключат от курса, като това са лицата Т., Х., А., И. и Х.. Не се сочи обаче кога Ф. за всяко лице е следвало да направи предложение. Например за Т. се казва, че има 4 отсъствия м.10.2012г., но със третото отсъствие станало на определена дата за Ф. ще се поради задължението да направи предложение. Трябва да се има предвид, че не се сочи конкретната разпоредба от вътрешните правила, за да може да се прецени нейното приложение и характер. Също и за другите лица са дадени несистематизирано множество факти без по отношение на всяко от лицата да се дефинира нарушението на Ф..

По т.1,6 се твърди, че има нарушение на изискването за предоставяне на еднократна помощ след посещение по местоживее и социален доклад. Конкретно се визира, че

за М. има становище №01-6750 да се изплати помощ, което е второ /първото е №01-6090/ и на което първо е имало резолюция „Към дело”, поради което със второто е „умишлено подведен зам.председателя”. СЪДЪТ съобразява показанията на св.П., че когато се изпрати предложение- до лицата няма обратна информация дали същото е уважено. Конкретно за М. – Ф. е търсила данни дали първото предложение е уважено и от деловодството е даден отговор, че писмото се е загубило, поради което същата е изготвила второ предложение. СЪДЪТ намира, че ответникът не е съобразил обстоятелствата за изготвяне на същото, още повече, че даващият предложението –не носи такава отговорност, както отпускащият помощта. Той трябва да извърши отделна преценка, а не автоматично да възприеме предложението. Също по делото няма данни да е уважено второто предложение. Отново в заповедта липсва посочване на дата, макар да е визиран вх.№ на предложението, но това ли е датата на „подвеждането”, доколкото върху второто предложение –няма данни да има произнасяне. Да се твърди, че има заблуда означава, че органът до който е депозирано предложението –е предприел някакви действия, а данни за такива няма.

По следващата подточка т.1,6,2- се визира, че Ф. има доход от 460лв. от трудова дейност, отразени в социалния доклад на Ф. –не се сочи отново от кога е, като нарушението е това, че 628лв. от предходния месец не са отразени в доклада. Няма данни дали Ф. е знаела за този доход доколкото, ако Ф. не е представил документи –посоченото обстоятелство не би могло бъде отразено в доклада.

По т.1,6,3- за Шамо –вече има конкретна дата на социалния доклад-27.07.2012г., където е отразено, че живее при добри битови условия, но се сочи, че са й определени 325лв. за задоволяване на основни жизнени потребности. Не е ясно кога е извършено нарушението- кога и с какъв акт са предложени или отпуснати тези 325лв. от Ф.. Ако е социалният доклад –то той е от 27.07.2012г., нарушението е установено с доклада на комисията от 22.05.2013г. вкл. не е спасен и другият срок да се наложи наказанието не по-късно 2 месеца от откриването му т.е. от 22.05.2013г. съответно до 22.07.2013г. т.е чл.94, ал.1 от ЗДСл. не е съобразен, тъй като наказанието е наложено на 09.08.2013г. т.е. повече от една година от извършването му, което е нарушение на чл.94, ал.1 пр.І во и пр.ІІ-ро от ЗДСл..

По т.1,7- също социален доклад от 24.07.2012г. на Ф., нарушение открито с доклада от 22.05.2013г. и наказание наложено на 09.08.2013г.- отново има нарушение на чл.94, ал.1 от ЗДСл..По същество деянието е за това, че е отпусната помощ по незаверена за 2012г. рецептурна книжка за терапия, което е неясна за лицето А.. СЪДЪТ намира, че е подходено формално. Не е посочено какво е било заболяването съгласно рецептурната книжка. При заболявания, които са хронични – има постоянно лечение и терапия. Органът може да събира всякакви доказателства, а досежно това нарушение – не са установени фактите от значение за случая, с което е допуснато процесуално нарушение.

По т.2- се сочи, че Ф. е нарушила раздел VII-ми от длъжностната си характеристика да носи отговорност за дадени становища, като се сочи становище №01-6750 от 13.12.2012г., но видно от т.1,6,1 това е становището за лицето М. и вече това деяние е описано като дисциплинарно нарушение. Също е изведена отново трудовата дисциплина за работното време, за което бяха формирани изводи. Също отговорност за докладите, досежно Шамо от 27.07.2012г., както и за стипендии за м.03.2012г., за които се отнася вече изложеното за това, че има нарушение на чл.94, ал.1 от ЗДСл..

По т.3- се сочи, че е констатирано неприемливо поведение по отношение на

необходимите компетентности за заемане на длъжността. Например, че няма аналитична компетентност, за което се визира, че служителят често, но не се сочи кога -представя неаргументирани становища, не се сочи какви, за да е прецени дали са такива или не. За графа ориентация към резултатите –се визира, че пренебрегва изискванията за качество, оправдава се с другите и с обстоятелствата- отново се съотнася същото нито кога, нито как са описани на деянията. Изложеното са изводи, не и конкретни нарушения. Същото е от т.3,3 до 3,6. В тази връзка са и показанията на свидетеля, че лицето работи над 10 години и е добър служител. СЪДЪТ, както вече визира, кредитира показанията на свидетеля, тъй като същите са обективни – не са спестени неблагоприятните факти за Ф.- че е била наказана вече, че е имало проблем с колектива и т.н..

По т.III- същите нарушения описани по-горе за визираните чужденци са посочени, че са в нарушение на Вътрешните правила вкл. и за отношенията с БТ. Единствено за С. А., посещавал 2 курса едновременно има допълнително информация за хорариума на часовете по български език, но не се променя констатацията – че липсва датата, на която е установено, че лицето е посещавало по едно и също време двата курса и по-точно съдът потвърждава констатацията си, че няма описание на нарушението на Ф.- дали това е бездействието да отрази посещението и в двата курса или действието ѝ в отразяване в дневника и на двете присъствия. Също за необходимия брой часове напр. за лицето Ш. –не се сочи императивно изискване за минимален брой часове за посещение за курса, както и дали има задължение на Ф. да предложи лицето да отпадне от курса или съответно нарушението е това, че на конкретна дата го е предложила за допускане до изпит.

СЛЕДОВАТЕЛНО- дисциплинарно наказващият орган е компетентен по чл.92, ал.1 от ЗДСл., спазени са изискванията във връзка с процедурата по чл.95 и чл.96 от ЗДСЛ. има дисциплинарен съвет, който е провел заседание на 02.07 и на 05.07.2013г., изслушана е Ф., но нарушенията не са индивидуализирани, както и за всяко едно от тях е наложено общо наказание, а се касае за отделни деяния, извършени по различно време чрез действие и бездействие. С оглед изложеното СЪДЪТ констатира, че освен чл.94, ал.1 от ЗДсл. е нарушен и чл.97, ал.1 от ЗДСл. за описание на нарушението, което да включва: т.4. датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено; 5. конкретните служебни задължения, които са били виновно нарушени, както и т.6 - видът и размерът на наказанието, поради което заповедта е процесуално незаконосъобразна и

следва да се отмени, както и да се отмени заповед №03-17 от 09.08.2013г., с която на лицето на основание наложеното дисциплинарно наказание – е прекратено по чл.107, ал.1 т.3 от ЗДСл. служебното правоотношение.

Претендират се разноси от жалбоподателката, които са 744лв.за адвокатско възнаграждение –изплатено л.68, поради което следва да се присъдят.

ВОДИМ СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.2, II пр. от АПК

РЕШИ:

По жалба на Н. Б. Ф. от [населено място]

ОТМЕНЯ като процесуално незаконосъобразна ЗАПОВЕД №03-424 от 09.08.2013г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците /Д./, с която на Ф. е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение”, както и ОТМЕНЯ заповед №03-17 от 09.08.2013г., с която на лицето на основание наложеното дисциплинарно наказание – е прекратено по чл.107, ал.1 т.3 от ЗДСл. служебното правоотношение.

ОСЪЖДА Държавната агенция за бежанците при МС да заплати на жалбоподателката направените по делото разноси в размер на 744лв..

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ. Преписи на страните.

Съдия: